



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Index Rervm Ac Verborvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

INDEX DISSERTATIONVM, ET CAPITVM.

deferere occasionem proximam; & quodnam propositum requiratur ad hoc, quod possit absolvi? 739.
 CAP. VII. Quæ causa sit sufficiens, ut possit quis non deferere occasionem proximam peccandi lethaliter? Vbi exponitur 62. propositio. 742.
 CAP. VIII. An liceat quærere directe occasionem proximam peccandi lethaliter pro bono spirituali, vel temporali nostro, vel proximi? 748.

DISSERTATIO XLI.

An sit capax absolutionis ignorans mysteria Fidei, etiam si culpabiliter ignoret mysterium Trinitatis, & Incarnationis? 751.
 CAP. I. Refertur propositio 64. & præmittuntur notanda aliqua. Ibid.
 CAP. II. Prima quæstio deciditur. 753.

CAP. III. An ignorans culpabiliter ea duo mysteria sit capax absolutionis? 754.
 CAP. IV. An ignorans inculpabiliter ea duo mysteria sit capax absolutionis? 755.
 CAP. V. An qui ignorat supradicta mysteria, sit incapax absolutionis, non solum quoad licitum, sed etiam quoad valorem? 757.
 CAP. VI. Quam merito iure damnata sit hæc propositio? 759.

DISSERTATIO XLII.

An sufficiat semel credidisse hæc duo mysteria Trinitatis, & Incarnationis? Vbi de damnatione propositionis 65. 760.
 CAP. I. Refertur propositio damnata, & quam merito censura inuatur? Ibid.
 CAP. II. Quoties teneamur elicere actum Fidei de Trinitate, & Incarnatione? 761.



INDEX RERVM,
 AC VERBORVM.

Prior nota dissertationem, secunda numerum marginalem indicat.
 Ne pluries eadem repetantur, hæc remissivæ quæres.

Amphibologia, verb. *Restrictio*.
 Decretum, verb. *Pontifex*.
 Delectatio, verb. *Cibus*. *Copula*.
 Dilectio Dei, & proximi, verb. *Præceptum*.
 Dives, verb. *Elemosyna*.
 Donatio, verb. *Simonia*.
 Festa, verb. *Missæ*.
 Impedimentum, verb. *Matrimonium*.
 Patronus, verb. *Beneficium*.
 Respublica, verb. *Princeps*.

A.

Abortus.

Improbabile est, licere illum procurare ob vitam matris, vel honorem tuendum, d. 22. n. 2. 3. Anima rationalis non infunditur, nisi formato foetu, n. 6. adhuc nunquam licet procurare abortum foetus inanimati, n. 12. Si foetus inanimatus matri

afferat vitæ periculum, probabile est licere procurare eis expulsionem, n. 21. Oppositum est probabilius, n. 28. Non licet ob vitandam infamiam communitatis, n. 30. Nec licet, quamvis famina omnino invitata passa sit violentiam viri, & prægnans facta, n. 39. Et quamvis à dæmone vim passa sit, n. 55. Nec licet uti medicamentis indirectis ad expulsionem foetus inanimati, ob vitandam infamiam matris, n. 64. Animam rationalem infundi foetus in utero, evidens est, n. 69. & seq.

Absolutio.

Non licet, proferre verba absolutionis, sine animo absolvendi, etiam indignum, d. 20. n. 49. v. *Simulatio*. Absolutionis capax non est, qui est in occasione proxima voluntaria peccandi lethaliter, d. 40. n. 75. v. *Occasio*. Absolutionis incapax est ignarus mysteriorum, quæ explicitè credenda sunt

ne-

necessitate medijs, d.41 n.12.v. *Fides*. Non licet proferre verba Absolutionis sine animo absolvendi, d.20 n.49. Decretum damnans absolutionem in absentia, prodijt à Clemente VIII. vt capite Ecclesie, d.1. n.103.

Adulterium.

Consensus coniugis in copulam alterius cum alieno, vel aliena, non tollit rationem adulterij, d.30. à n.2. Adulterium fidelium specialem malitiam habet, n.15.16. Species peccati in adulterio, n.17. Si vir sit inuitus, non ideo adulterium habet tertiam specie malitiae, à n.24. Etiam consentienti marito fit iniuria, n.35. Adulterium fidelis habet tertiam speciem malitiae irreligiositatis, n.48. Non vero sacrilegij, n.60.

Appetitus.

Appetitum naturalem licite posse suis actibus frui, quomodo intelligatur, d.7.n.31. Ea opinio damnatur, n.41.

Approbatio.

Approbatio pro confessionibus virorum an sufficiat Regularibus pro audiendis faeminis? d.2.n.233. Opinio affirmans est tenuis probabilitatis, n.239. Quod vi Cruciate possit, est tenuiter probabile, n.303.304. Sicut extenso ad moniales, n.308. Approbatus in vna diocesi, nequit virtute Bullae, audire confessiones in alia, à n.270. & seq.

Attritio.

Certum est eam sufficere ad Sacramentum Poenitentiae, d.2.n.61. Licet in articulo mortis non sufficiat, n.66. Non damnatur, quod attritio concepta ex metu peccatorum temporalium sufficiat, n.71. Damnatur, confiteri adverteer cum sola attritione, n.72. Naturalis concipitur ex motivo pure humano, d.36.n.2. Nec sufficit ad valorem, nec ad fructum, n.3. Entitative naturalis, & supernaturalis quoad modum, defacto nequit deservire ad iustificacionem, n.9.

B.

Baptismus.

Baptizare in minima parte corporis, est lethale, d.2.n.42. Non licet vti aqua ex herbis expressa, n.43. Nec vti forma tantum probabili, n.44. Ad valorem Baptismi

non requiritur attritio, n.73. Quomodo ordinetur in remissionem peccatorum, d.6.n.83. In Baptismo semper sequenda pars tutior circa valorem, d.2.n.2.

Beneficiarius. Beneficium.

Collatio Beneficij pinguis sub onere renunciandi minus pingue, facta ab Episcopo, simonia caret, d.27.n.122. Ea conditio de iure inest, n.144.162. Beneficiorum pluralitas in iure odiosa est, n.145. Varij modi conferendi Beneficium sub illa condicione, n.156. Translatio de vna in aliam Ecclesiam, etiam sub condicione, facta ab Episcopo, caret simonia, n.163. Dispositio Concilij circa collationem Beneficiorum dignioribus non loquitur de Beneficij compatibilibus, d.28.n.2. Beneficia alia habent immediatè Curam animarum, alia mediatè, n.34. Qui Digniores dicantur, n.6. Digniores sunt vtiliores Ecclesiae, n.11. Beneficia Ecclesiastica primario instituta sunt in vtilitatem Ecclesiae, n.7. Ad Episcopatus, & Cardinalatus eligendos esse digniores, certum est, n.11. Ad id tenetur Patronus laicus, n.21. Et opposita opinio subiacet damnationi, n.31. Elector Ecclesiasticus ad Beneficium Parochiale tenetur eligere digniorem, n.33. Est obligatio iuris naturalis, n.34. Quid de Patrono laico? n.37. Nomine *Dignioris* nequit intelligi *dignus*, etiam absque concursu, n.40.

Bulla.

Posse absolvi à reservatis, vi Bullae, est probabilitatis dubiae, d.2.n.191. Reijciendum à praxi, ibi. & seq. Tenuis probabilitatis, n.206. Non potest approbatus in vna confessiones audire in alia Diocesi, vi Bullae, n.270.

C.

Cardinalis.

Ad Cardinalatum debet eligi dignior, d.28.n.11.

Certitudo.

Obiectiva, & subiectiva, d.14.n.5. Vtraque est de conceptu Fidei supernaturalis, n.6. Nulla probabilitas praevalet contra certitudinem, d.23.n.46. Nec Authorum numerus, d.2.n.376.

Chirographum.

Potest vendi minori pretio, ratione lucri

cri cessantis, d. 25. n. 28. Etiam secluso alio titulo, non damnatur ea opinio, n. 33. Est tamen falsa, n. 37.

Cibus.

Licitum est, comedere propter voluptatem cibum necessarium ad vitæ sustentationem, d. 7. n. 5. Ob solam voluptatem, & vsque ad facietatem, non licet, n. 20. Nec licet edere cibum immoderatū, n. 25. Nec edere ob solam voluptatem, n. 28.

Concubinarius.

Non est absolvendus dum est in occasione proximā voluntariā, d. 40. n. 75. Nec primā vice, n. 95. Vide *Occasio.*

Confessio.

Eius duplex integritas, d. 38. n. 2. Formalis per se sufficit, n. 3. Ob magnum concursum non licet confessionem dimidiare, à n. 7. Neque ob periculum quod poenitens non redeat, à n. 16. Neque quia sit notabile, abstinere à communione, n. 27. Licet poenitens sit rusticus, n. 30. verb. *Poenitentia.* Actus Fidei, & Spei virtualiter permanens sufficit, d. 15. n. 22.

Confessarius.

Nō licet proferre verba Absolutionis sine animo absolvendi indignum, d. 20. n. 49. Licet proferre alia verba, n. 52. Etiam metus causā, n. 60. 61. Confessario roganti de consuetudine, tenetur poenitens respondere, d. 37. à n. 16. Etiam si sit vir doctus, n. 35. Confessarius non tenetur, etiam bene dispositum, statim absolvere, n. 30. Debet nosse dispositionem poenitentis, n. 38. Potest differre absolutionem consuetudinario, etiam invito, d. 39. n. 10. Quando debet credere poenitenti, n. 30. Si deest emendationis Spes, debet differre, vel negare, n. 50. Si habeat firmum propositum, notū confessario, posse absolvi, non damnatur, n. 51. Damnatur, quod in omni casu teneatur credere poenitenti, n. 59. Non debet absolvere concubinarium impotentem tollere occasionem externam, nisi noverit firmum propositum non peccandi, & removendi periculum, d. 40. n. 123. Peccat mortaliter absolvens ignarum Trinitatis, & Incarnationis, d. 41. n. 29.

Confirmatio.

Eius materia est Chrisma ex Balsamo, & Oleo, d. 2. n. 45.

Consuetudo.

Dat iurisdictionem, d. 2. n. 161. Est certa

consuetudo absolvendi etiam cum iurisdictione probabili, n. 165. Et circa matrimonium validum ex opinione probabili, n. 540. Consuetudo peccandi, d. 37. à n. 1. Per se non datur obligatio eam fatendi, n. 9. Potest dari per accidens, n. 10. Differt ab occasione peccandi, d. 39. n. 1. Habenti consuetudinem peccandi potest absolutio differri, eo consentiente, n. 2. Si constat de defectu propositi, debet negari, n. 3. Afferens propositum, potest absolvi, n. 4. Etiam eo invito, potest differri absolutio, à n. 10. Etiam si dilatio sit solum utilis, à n. 26.

Contractus.

Contractus trium contractuum licitus est, d. 25. n. 66. Vide *Mohatra.*

Contritio.

Perfecta non requiritur ad Sacramentum Poenitentiae, d. 2. n. 61. In articulo mortis requiritur, d. 2. n. 65.

Copula.

Coniugalis ob quos fines sit licita, d. 7. n. 43. Non est illicita propter voluptatem ut finem subordinatum, n. 53. Propter solam voluptatem illicita est, n. 56. Ex licità non sequuntur effectus inordinati, qui ex illicità, d. 29. n. 87. & 107. Copula mulieris cum coniugato, etiam consentiente uxore, est adulterium, d. 30. n. 2. Sicut copula cum vxorata, consentiente viro, n. 7.

D.

Defensio.

Defensio honoris occidendo iniustum calumniatorem, est illicita, d. 21. n. 10. Ius defensionis privatae contra ius Reipublicae implicat, n. 22. Invasor vitæ licitè occiditur, à n. 23. Defendere armis honorem contra iniuste aggredientem factis, licet, n. 40. Et si non desistat, occidere, n. 43. Repercutere eum qui alapam infligit, non licet, n. 66. Alapam impedire, licet, n. 69. Defendere se à fure conante vel vnum aureum per vim rapere, & si persistat, occidere, licet, n. 82. Ob quem valorem uti licet defensione occisiva? n. 88. Non licet ita defendere bona, ad quæ ius inchoatum habemus, n. 96.

Deus.

Deus.

Possè dispensare in præceptis secundæ tabulæ, non damnatur, d.29.n.135. Nisi dicatur, quod ea nõ sunt de iure naturæ, n.142. quomodo Deus det omnibus sufficiëntia ad salutem æternam, d.16.n.15.

Dispensatio.

Non recipitur vt valida, si non explicetur consanguinitas in gradu duplicato, d.2.n.624.

Dolor.

Opiniones circa dolorem requisitum ad Sacramentum Pœnitentiæ, d.2. à n. 60. Vide *Pœnitentia*. Nova confessio sine novo dolore scienter, est illicita, n.75.

E.

Ecclesia, vide Pontifex.

Non potest errare in declaratione liciti, & illiciti, d.2.n.188. Potest suo præcepto constituere aliquam actionem esse Simoniam, d.27.n.9. Potest prohibere donationem gratitatem ei qui beneficium contulit, n.79. Tunc ea donatio esset Simonia, n.74. De facto prohibet aliquas donationes, n.80. Alias approbat, n.86. Præcipiens actum externum, indirectè præcipit internum, d.34.n.7. Potest directè præcipere actum mixtum, n.10. & purè internum, à n.34. Potest præcipere alia, præter ea quæ iure Divino, vel naturali præcepta sunt, d.32.n.21. Potest decernere pro valore matrimonij, in dubio, d.2. à n.603.

Electio.

Ad beneficia debet eligi dignior, d.28.n.33. Vide *Beneficium*.

Eleemosyna.

Dives sub mortali tenetur succurrere extrèmè indigenti, saltem ex superfluis statui, d.9.n.9. Aliquando teneri, certum est, n.11. Et habere superflua statui, ex quibus teneatur eleemosynam largiri, n.16.

Episcopus.

An possit conferre Beneficium pingue cum onere renunciandi minus pingue, vt conferatur alteri? d.27. n.112. Si sint incompatibilia, certò potest, n.114. Etiam si sint compatibilia, à n.122. Potest exercere potestatem in seipsum in multis casibus,

n.172. Tenetur eligere digniorem ad Beneficia Parochialia, d.28.n.32. Consecratio Episcopi, ab vno Episcopo facta ex dispensatione Pontificis, est certò valida, d.2.n.501. Quæ sit materià consecrationis Episcopalis? n.503. Potest dispensare in impedimento dirimente, in casu necessitatis, tum in matrimonio contracto, tum in contrahendo, n.634. Potest dare Beneficium pingue sub onere renunciandi minus pingue, d.27. à n.122.

Error.

Error communis quando confert iurisdictionem, d.2. à n.169. Vide *Iurisdictio*.

Eucharistia.

Eius præceptum non impletur per indignam susceptionem, d.34.n.54. Frequens Eucharistiæ susceptio quomodo sit signum prædestinationis? d.35. à n.1. Opiniones, quibus non licet vt, circa materiam, & formam Eucharistiæ, d.2.n.46.47.

Examen.

Examen idoneitatis Regularis quoad scientiam, & quoad mores spectat ad Episcopum, d.2. à n.240.

Excommunicatio, vide Pœnitentia.

Excommunicatus scienter accedens ad Sacramentum Pœnitentiæ, peccat lethalter, d.2.n.425. Invalidè absoluitur, n.426. Quid si invincibiliter ignoret? n.427. In casu vrgentissimæ necessitatis licitè absoluitur, n.436. vel si per ipsum non stet, aut satisfecit, n.446. Validè absolvit excommunicatus toleratus, n.450. Qui inceptâ Missâ recordatur se esse excommunicatû, si timetur scandalum, debet prosequi, d.2.n.441.

Extrema Vnctio.

Potest addi oleum non benedictum sæpe, dum quod additur tunc, sit in minori quantitate, d.2. à n.460. Declaratio Cardinalium circa hoc, n.484. Chrisma esse materiam sufficientem, est minus tutum, 494. Ideòque, extra casum necessitatis, est illicitum, ibi. Vngendi sunt omnes sensus necessario, n.497.

F.

Famuli.

In evidenti iniustitiâ dominorum, licet famulis vel in iudicio, vel extra illud com-

¶¶¶¶¶

pen-

penfare sibi mercedem, d. 23. n. 38. Qualis debeat esse evidētia iniustitiæ, n. 58. Vnde dignoscenda, n. 64. Absque evidētia iniustitiæ non licet, n. 39. Cum sola probabilitate iuris, & facti nequit famulus ipoliare herum re sua, à n. 46. Nomine *Famulorum* veniunt omnes qui præstant munera accepto stipendio, n. 52. Famulus debitor heri nequit retinere pecuniam cum probabilitate salarij sibi debiti, n. 71. Si bona fide subripuit, & durat famulatus, tenetur restituere, n. 77. Etiam finito famulatu, tenetur, n. 79. Famuli Episcoporum, vel Cardinalium non sunt Simoniaci; licet spem habeant obtinendi Beneficium Ecclesiasticum; nisi hoc principaliter respiciant, d. 27. n. 109. Peccat famulus adiuvans herum ad turpem actionem, quando? d. 31. n. 2. An ex metu mortis, vel mutilationis possit? n. 4.

Fides.

Datur præceptum de interiori Fide, d. 11. n. 2. Est speciale, n. 5 & seq. Non est indirectum, n. 26. Quo tempore obliget? n. 33. Defenditur P. Suarez, n. 37. Obligit ad frequenter eliciendos actus Fidei, n. 46. Id probant SS. PP. n. 51. & rationes, n. 57. Credere ex motivo Fidei est idem ac ex autoritate Dei revelantis, n. 70. Sine memoria actuali revelationis assentiri obiecto revelato, an sit actus Fidei supernaturalis? n. 74. Fidem negare nunquam licet, d. 12. n. 1. An interrogato liceat tacere de sua Fide? n. 4. Est illicitum tale silentium, n. 12. & seq. Per accidens potest non esse illicitum, n. 15. Quid si rogetur à persona privata? n. 25. Non tenentur fideles comparere ad edictum generale, n. 33. Si interrogatio non sit in odium Fidei, an possit tacere? n. 35. Ad assensus Fidei necessaria est pia affectio supernaturalis, d. 13. n. 2. Assensus Fidei est firmior robore rationum impellentium, n. 11. Non est evidens, n. 16. Non sufficit ad actum Fidei quod voluntas non repugnet, sed requiritur positivum imperium, n. 24. Assensus supernaturalis nequit prudenter repudiari, n. 30. Actus Fidei debet esse omnino certus, d. 14. n. 4. Nequit terminari ad obiectum probabiliter tantum contentum in revelatione universalis, n. 13. Qui actus concurrant in incipiente credere, n. 28. Non requiritur in pueris, & rudibus evidētia credibilitatis vi argumentorum, n. 33. Potest suppleri per Divinam

illustrationem, n. 37 & 75. Fidei assensus nequit esse cum sola probabilitate, vel formidine, n. 39. Potest stare circa obiectum certo moraliter contentum in revelatione universalis, n. 48. Eo ipso quod DD. censeant esse de Fide aliquod obiectum, possunt id credere Fide supernaturali, n. 61. Fides, & opinio de eodem obiecto sunt compositibiles, n. 105. Fides explicita Dei ut remuneratoris, d. 15. n. 1. Iustificatio prima adulti nequit stare sine illa, n. 12. Nec iustificatio Fidei potest sine illa Fide explicita contingere, n. 21. Hæc Fides saltem virtualiter perseverare debet, n. 22. & 30. Non sufficit Fides contenta in charitate ut forma perfectiore, n. 41. An sit Dei ut remuneratoris naturalis, vel supernaturalis, n. 45. Vnde oriatur necessitas Fidei huius, n. 52. Non sufficit ad iustificationem Fides lata, sed requiritur stricta, d. 16. n. 8. Quod hæc requiratur ex lege Dei, non damnatur, n. 29. Cum sola Fide lata nequeunt elici actus supernaturales merito-rij de congruo Fidei strictæ, n. 41. Nullum opus meritorium gloriæ esse potest, quin procedat ex dictamine Fidei supernaturalis, n. 53. Fides explicita Trinitatis, & Incarnationis necessaria ad iustificationem, d. 41. n. 3. Qui ignorat mysteria necessaria necessitate mediæ credenda, est incapax absolutionis, n. 12. Opinio opposita damnatur, n. 13. Non est capax absolutionis, qui culpabiliter ignorat Trinitatem, & Incarnationem, n. 14. Rusticus moribundus id ignorans, saltem subconditione, debet absolvi, n. 15. Qui inculpabiliter ea mysteria ignorat, incapax est absolutionis, n. 20. Opposita opinio damnatur, n. 21. Si sit moribundus, est capax absolutionis conditionalis, n. 25. Invalide absolvitur invincibiliter ignorans, n. 27. Etiam qui culpabiliter ignorat, & id advertit, invalide absolvitur, n. 28. Datur præceptum de credendis explicitè mysterijs Trinitatis, & Incarnationis, n. 35. Frequenter elicere debemus actus Fidei circa hæc mysteria, d. 42. n. 5.

Finis.

Alius est ultimus, alius non ultimus, d. 7. n. 10. Alius intrinsecus, extrinsecus alius, d. 27. n. 88. Temporale, ut finis secundarius, potest respici in actione virtutis; non ut primarius, n. 99.

Fur-

Fornicatio.

De fide est esse peccatum lethale, d. 29. n. 2. Non esse in infec. è malam, docet Camrael, n. 6. Id fallum est, & iurè damnatur, à n. 16. Etiam in infidelibus est intrinsece mala, n. 51. Eius effectus, n. 86. Propter damnum prolis, n. 112.

Furtum.

Furari etiam in extrema necessitate, non licet, d. 23. n. 3. Licet tamen ex alienis subvenire necessitati extremæ, n. 2. & 5. An liceat subripere ex alienis? n. 8. Est practicè illicitum, n. 18. Sub conditionibus specularivè probabile est, n. 21. Qui per parva furta ab vno subiecto pervenit ad quantitatem gravem, memor præcedentium, peccat mortaliter in ultimo. Oppositum est improbable, n. 82. Si sit immemor præcedentium, licet peccet venialiter, tenetur sub mortali ad restitutionem summæ gravis, n. 88. Est mortale, licet quantitates parvæ auferantur à diversis, n. 102. Quæ sit quantitas gravis, n. 105. & seq. Debet determinate designari, n. 110. Quantitas simul ablata gravis est etiam gravis successivè ablata, si interpolatio sit brevis, n. 113. Duplo maior requiritur, si interpolatio sit longi temporis, n. 114. Et maior, si à diversis subiectis auferatur, n. 115. In dubio standum pro domino, n. 116.

G.

Gratitudo, vide Usura, & Simonia.

Gratuita donatio differt à compensatione gratuità, d. 27. n. 37. & seq.

H.

Hæresis. Hæreticus.

D. 11. n. 6. Hæreticorum probabilitas circa suos errores claudit ignoratiam vincibilem, d. 14. n. 79.

Honor.

Falsò accusatus nequit suum honorem tueri imponendo fallum crimen accusatori, vel testi iudicialiter, d. 26. n. 10. Nec id licet extraiudicialiter, n. 15. In iudicio, peccatum est contra iustitiam, n. 23. Etiam extra iudicium, est peccatum contra iustitiam, n. 39. Peccat contra iustitiam si revelet occultum crimen testis, inutile ad

suam defensionem, n. 46. Non peccat, si revelatio est necessaria ad sui defensionem, n. 48. Nisi tale delictum secretò sibi commissum sit, n. 53. 54. Aut per iniuriam cognitum, n. 55.

Hora Canonica.

Præceptum recitandi versatur circa materiam dividuam, d. 33. n. 9. Qui non potest recitare totum, potest vero aliquam partem, tenetur, à n. 8. Sive teneatur ex iustitiâ, sive non, n. 15. Graviter ægrotans, qui non potest recitare totum officium, & dubitat an possit aliquid, ad nihil tenetur, n. 19. Non subiacet damnationi dicere, eum qui maiorem partem vnius Horæ nequit recitare, ad eam non teneri, à n. 25. Licet opposita opinio sit probabilior, n. 30. Cæcus tenetur recitare quod memoria tenet, n. 36. Qui nequit Matutinum, tenetur ad Laudes, n. 38. Qui vnicum tantum nocturnum potest, tenetur, n. 42.

I.

Ieiunium.

Præceptum ieiunij obligare, etiam absque contemptu, est certum; & oppositum est temerarium, d. 32. n. 27.

Infidelis.

Probabilitas apparens in intellectu infidelis circa mysteria Fidei, claudit ignorantiam vincibilem, d. 5. n. 6. & 10. Ideo tenetur adhibere diligentiam, n. 11. Non damnatur opinio petens evidentiam credibilitatis, ut infidelis teneatur credere, n. 28. Non peccat in eo quod mysteria Fidei solum proponantur illi ut probabilia, n. 35. Non tenetur suam sectam deserere per credulitatem solum probabilem de eius falsitate, n. 45. Nec per meram probabilitatem de veritate Fidei, n. 46. Cum sola Fide lata, nequit elicere actus supernaturales, quibus de congruo mereatur Fidem strictam, d. 16. n. 41.

Index.

Non semper debet invenire opinionem probabiliorum, d. 3. n. 2. In quaestione facti nequit sequi minus probabilem, n. 3. Nec in quaestione iuris, n. 4. Cum iudicio certo de iure vnius partis, nequit sequi probabilitatem alterius, licet prævaleat AA multitudine, n. 10. Nequit suum iudicium alieno subijcere, si est certus de probabilitate

suæ

suæ opinionis, n. 18. Potest, si solum habet probabilitatem, n. 19. Si certus est, nequit obedire superiori iubenti vt iudicet secundum oppositam opinionem, n. 21. Si solum habeat probabilitatem de sua, & superior iubens iudicet suam probabiliorem, tenetur obedire, n. 23. Quid si superior suam iudicet minus probabilem? n. 24. In causis criminalibus debet sequi probabiliorem, n. 27. Iudicans pro possidente, sequitur probabiliorem, n. 33. Debet iudicare secundum opinionem certam, vel probabiliorem, circa valorem Sacramenti, n. 43. Etiam in sententijs interlocutorijs debet sequi probabiliorem, n. 62. Si certum est Iudicem Ecclesiasticum sequi minus probabilem, infert violentiam, de qua rectè iudicant Regij, n. 48. Si non sit certum, nequit censeri inferre violentiam, n. 49. Si probabile est, licet minus, causam esse spirituales, nõ infert violentiam cognoscendo de illa, n. 53. Iudex potest tortura adigere reum ad fatendum crimen, licet reus non teneatur sub culpa id fateri, d. 19. n. 85.

Iuramentum.

Iuramentum assertorium falsum, etsi in re levissima, est lethale, d. 17. n. 1. Promissorium quid sit, n. 7. 8. Quomodo cõtra illud peccatur, n. 11. Si est sine intentione implendi, etiam in re levi, est mortale, n. 12. In ipsa impletione potest dari parvitas materiae, & peccatum veniale, n. 19. Iuramentum verè non est, cum de est intentio iurandi, d. 18. n. 2. Non damnatur opinio dicens, esse veniale iurare verum sine intentione iurandi, n. 7. 8. est vera, n. 12. Qui refert iuramentum alterius, nec venialiter peccat, n. 27. Qui iurat nihil affirmando, nec negando, peccat, n. 30. Consuetudo peierandi etiam sine advertentia, debet explicari in confessione, d. 37. n. 12. & 13.

Iurisdictio.

Certò falsum est poenitentem posse absolvi cum iurisdictione merè probabili, d. 2. n. 137. Error communis cum titulo putativo à legitimo Superiore collato, certò dat iurisdictionem, n. 149. Etiam pro foro interno, n. 150. Probabiliter dat, si desit titulus, vel nõ sit à legitimo Superiore, n. 151. Opinio verè probabilis est error communis, n. 154. Data opinione verè probabili, & eo titulo, Ecclesia certò confert iurisdictionem, n. 155. Secus, si de probabilitate dubitetur, n. 156. Si non detur titulus, probabile est, non conferre, n. 157. Certum est, conferre, quoties datur opinio verè probabilis circa iurisdictionem, n. 161.

L.

Lex.

Leges Ecclesiasticæ aliæ præceptivæ, aliæ directivæ, d. 32. n. 5. Non omnes obligant sub culpâ, n. 6. Lex humana potest obligare sub culpa, etiam absque contemptu transgredientem, n. 18. Aliæ directivæ, aliæ coactivæ, d. 34. 19. Aliquando vis directiva separatur à coactivâ, n. 30. Legem humanam solum ferri circa actus externos, vt conformius naturæ humanæ, probabiliter dicitur, n. 34. Impugnatur tamen, à n. 35.

Luxuria.

Contra naturam est intrinsecè mala, d. 29. n. 16. 65. 86. In materia luxuriæ magis fugiendæ occasiones externæ, d. 40. n. 58.

M.

Malum.

Malum temporale alterius potest desiderari propter bonum spirituale illius, vel alterius, d. 10. n. 7. Et propter ingens bonum temporale Reipublicæ, n. 8. Et ad vitandum magnum nocumentum illius, vel alterius, n. 9. Propter commoda temporalia non licet directè desiderare, aut gaudere de morte proximi, n. 20. Nec gaudere de morte Patris ob hæreditatem, n. 23.

Martyr.

Verus Martyr esset, qui mortem subiret pro cultu, & festo Conceptionis B. V. d. 21. n. 85.

Matrimonium.

Eius materia, & forma sunt verba, seu signa consensus vtriusque, d. 20. n. 76. Est contractus, & Sacramentum, n. 77. Simulare matrimonium vt Sacramentum est peccatum mortale, nec excusatur per metum gravem, n. 78. Simulans consentum in contractum matrimonij, non attentâ ratione Sacramenti, non peccat contra Sacramentum, n. 79. Non licitè contrahitur cum

cum probabilitate facti de impedimento dirimente ex iure Ecclesiastico, & nullâ probabilitate de carentiâ impedimenti, d.2 n.522. Nec cum solâ probabilitate de carentiâ impedimenti, n.524. Nec cum dubio, n.525. In iuris probabilitate, eius valor est certus, n.529. Ex Ecclesiæ consuetudine, n.542. Ex declaratione Urbani VIII. n.550. Causa matrimonij est favorabilis, n.556. Si contractus est validum, etiam fuit in fieri, n.574. Impedimentum non dirimens contractum, nec dirimit contrahendum, n.578. Licet sit iuris naturalis, aut Divini, certus est valor in dubio positivo ex opinionum probabilitate, n.611. Matrimonium invalidum potest revalidari sine Parocho, & testibus, n.665. Non potest revalidari, nisi alter coniux reddatur conscius de nullitate, n.673. Nisi in vrgenti necessitate, n.677.

Mendacium.

Leve est materia gravis respectu iuramenti, d.17.n.3. Verba ob vrbanitatem dicta non sunt mendacia, d.19.n.76.

Meritum.

Nullum opus meritorium vitæ æternæ fieri potest, nisi procedat ex dictamine Fidei supernaturalis, d.16.n.53. Infidelis nequit mereri de congruo pervenire ad Fidem, n.19.

Metus gravis.

Solus metus reverentialis non dirimit matrimonium, d.2.n.543. Non est causa simulandi Sacramentum, d.20. à n.1. Quid circa simulationem matrimonij? à n.78. Et circa confessionem externam Fidei, d.12. n.4.

Missa.

Qui celebrat propter stipendium principaliter, Simoniacus est, d.27.n.102. Præceptum servandi festa obligat sub culpa, d.32.n.9. Negare gravem obligationem audiendi Missam diebus festis, est erroneum, n.29. Licet implere duas obligationes, audiendo simul duas Missas, n.36. Non vero impletur præceptum per duas partes duarum Missarum simul auditas, ibi. & n.41. Aut successivè, n.44. Sed hoc non damnatur expressè, n.51. Neque virtualiter, n.53. Videtur tenuiter probabile, n.55. Tamen est practicè probabile, n.61. Licet Missa audiatur ex motivo alterius virtutis, satis sit

præcepto, d.11.n.67. Decretum de stipendio duplici non accipiendi prodijit immediatè ab Urbano VIII. d.1.n.85.

Mohatra.

Est contractus illicitus, d.24.n.4.

Mutuum.

Mutuatarius dubius de solutione tenetur solvere, d.23.n.69.70. Lucrum ex mutuo usura est, d.25.n.10. Omnino illicitum, ex n.14. Etiam si exigatur titulo gratitudinis, n.51. Accipere duodecim pro centum quando liceat, n.67. non semper, n.68. nec licet anticipatè accipere duodecim, n.77.

N.

Necessitas.

Gravissima auget probabilitatem, d.4. à n.50. Quæ sit gravis, n.58. Quotuplex sit necessitas, d.9.n.4. Vide *Eleemosyna.*

O.

Occasio.

Differt à consuetudine, d.39.n.1. quæstiones circa occasionem, d.40. à n.1. Occasio proxima constituitur per circumstantiam extrinsecam, & proximum periculum peccandi, n.8. Cum periculo probabili peccandi datur occasio proxima, à n.28. & 47. Qui est in occasione proximâ voluntariâ, tenetur eam deferere, n.54. Regulæ ad eam fugiendam, n.57. Occasio externa quando fugienda non est, quia nõ est proxima, n.61. Regulæ pro vitando periculo formali peccandi, à n.62. Aliquando non sufficit vitare periculum, sed deferenda est occasio externa, n.69. Nequit absolvi concubinaris antequam tollat occasionem voluntariam, à n.75. Nunquam potest absolvi, qui habet occasionem proximam voluntariam, antequam eam expellat, à n.76. Est in statu peccati mortalis, n.79. Nec primâ vice est absolvendus ante quam expellat occasionem, n.95. Opposita opinio subiacet damnationi, à n.106. Occasio proxima, solum quoad circumstantiam extrinsecam potest esse necessaria, n.116. Tunc tenetur advitandum periculum formale per actus proprios, n.117.120. An sit causa aliqua non deferendi occasionem proximam? à n.126. Solâ impossibilitas physi-

ca,

ca, vel moralis est sufficiens causa, à n. 132. Cum impossibilitas moralis datur fugiendi occasionem externam, & periculum vitari non potest, vincenda est impossibilitas, n. 145. Quæ opiniones circa hoc damnantur, à n. 151. Non licet directè quærere occasionem peccandi, etiam pro bono proprio, vel proximi, n. 158.

Opinio, vide Propositio, Sacramentum.

Index.

Opinio tutior circa valorem Sacramenti sequenda, d. 2. à n. 1. Opinionem minus probabilem non potest Iudex sequi, d. 3. à n. 3.

Ordo.

Ad eius valorem requiritur tactus physicus materiae, d. 2. n. 507. Variæ opiniones circa ordinem, n. 508. Quælibet donatio, intuitu ordinis suscipiendi, prohibita est, d. 27. n. 81.

P.

Peccatum.

Duplex malitia in peccato, Philosophica, & Theologica, d. 29. n. 3. Peccās mortaliter semper opponitur charitati in Deum subiectivè, non semper obiectivè, d. 32. n. 25. Peccatorum venialium confessio exigit dolorem explicitum, d. 2. n. 78. 79.

Pecunia.

Pecunia præsens non plus valet, quam futura, d. 25. à n. 1. Eo titulo nequit aliquid exigi ultra fortem, n. 14.

Pœnitentia.

Sacramentum Pœnitentiæ validum, & informe, defectu attritionis extensivæ, non subiacet damnationi, d. 2. n. 50. Nec defectu doloris efficacis, ex ignorantia invincibili, n. 54. De alijs, distinguendum, à n. 55. Non requirere contritionem perfectam, est certum, n. 61. Nova confessio sine novo dolore, advertenter, non licet, n. 75. 76. Nec cõfiteri venialia cum solo dolore implicito, n. 78. 79. Licet tamen cum proposito virtuali, n. 80. Non damnatur confessio plurius venialium cum dolore solum alicuius, n. 82. 83. Dolor potest præcedere confessionem, n. 86. Debet ad eam referri, n. 87. Est certo valida, et si dolor vno, vel duobus diebus præcedat, à n. 88. Secus, si distaret per mensem, n. 93. Eius integritas, n. 94. Circumstantiæ aggravantes non pertinent

ad valorem Sacramenti, n. 96. Opinio negans obligationem illas confitendi, non damnatur, n. 105. Nec quæ negat obligationem confitendi peccata dubia, si est verè probabilis, n. 120. Certò sufficit confiteri species venialium, non designato numero, n. 127. Certa est iurisdicctio circa venialia in quolibet Sacerdote, n. 386. Nec auferitur per decretum de communione, n. 417. Valide absolvitur cum iurisdicctione probabili circa mortalia, qui simul se accutat de venialibus, n. 415. Confessio excommunicati bona fide, vel ignorantia facta an sit valida? à n. 428. Potest recipere Sacramentū Pœnitentiæ in casu urgentissimæ necessitatis, n. 436. Et extra illum, secluso scandalo, si per ipsum nõ stet, quominus absolvatur, n. 445. Valide & licitè accipitur absolutio ab excommunicato tolerato, n. 450. Confessiones advertenter ad decretum hoc factæ, iuxta opinionem minus tutam, sunt invalidæ, n. 455. Validæ sunt factæ bonâ fide, n. 456.

Periculum.

Differt periculum proximum ab occasione proximâ, d. 40. n. 19. Quid sit, n. 10. Est triplex, n. 13. Certum, ibi. Probabile, n. 14. Leve, n. 16. Intrinsecum, & extrinsecum, & mixtum, n. 17. Formale, & materiale, n. 18. Voluntarium, & necessarium, n. 21. Periculum probabile sufficit ad occasionem proximam, à n. 28. & à n. 47. Exponere se periculo probabili peccandi mortaliter, est peccatum mortale, n. 40.

Pollutio.

Est intrinsecè mala, d. 26. à n. 16. Magis dissonat rationi, quam incestus, n. 65. Etiam in infidelibus, n. 78. Eius malitia ostenditur ex vehementia voluptatis, n. 86. Contumeliosa naturæ, à n. 128.

Pontifex.

Non potest errare in materia morum, d. 1. à n. 2. An possit errare in materia probabili circa mores? n. 62. Potest damnare opiniones antea probabiles, n. 75. Innoc. XI. edidit immediatè Decretum demnans has propositiones, n. 87. Loquitur ex Cathedra, à n. 89. Est declaratorium simul, & prohibitorium, n. 110. Licet procederet sine maturâ deliberatione, non potest errare, à n. 105. Hoc decretum est definitio, n. 118. Est præceptivum, n. 194. Non eget promulgatione, quatenus damnat propositiones, n. 195. Pro eius suspensione nequit rationabiliter supplicari, n. 216. Quâ declarato-

ratorium est, populus peccaret graviter, si non acceptaret illud, n. 228. Non pendet ab eius acceptatione, quâ prohibitorium, n. 235. Quâ poenale, si ex iustâ causâ populus non acceptaret, probabile est non peccaturum, n. 238. Quomodo peccet violator illius, n. 272. Pontifex etiam extra Cõcilium non potest errare in definitione articuli Fidei, n. 126. Nequit ex Cathedra docere hæresim, aut errorẽ, n. 129. Nequit errare in censurâ propositionum, n. 131. Pontifex damnans propositionem vt scandalosam affirmat esse certõ falsam, n. 168. Pontifex potest fide supernaturali credere in hac hostia à se consecrata esse Corpus Christi, d. 14. n. 92.

Possessio.

Ob solas rationes probabiles nequit possessor spoliari re possessa, d. 23. n. 40. Sola possessio nõ facit matrimonium validum, d. 2. n. 579. Nec sufficit pro proprietate, n. 583. Possessio est ius certum prævalens cuilibet probabilitati oppositæ, d. 3. n. 33. & 23. n. 45.

Præceptum.

Diligendi Deum obligat per se ad frequens exercitium, d. 6. n. 9. Punctum eius obligationis incertum est, n. 18. Implere præcepta, quia Deo placitum est, est elicere actum charitatis, n. 22. Frequenter elicitur à fidelibus timoratis, n. 24. Ea obligatio probatur, n. 27. Elicit actum charitatis, qui implet mandatũ Dei, quia est mandatũ Dei, n. 43. 44. Præceptum Fidei eliciendæ, d. 11. n. 2. Et confessionis Fidei, d. 12. n. 2. Præceptum diligendi proximum nõ obligare per se ad actum internum formalem, non damnatur etiam virtualiter, d. 8. n. 4. & seq. Est mens D. Thomæ, n. 17. Est vera, n. 21. Obligatio diligendi proximum in occasione succurrendi, est per se, n. 34. Negans obligationem diligendi proximum actu interno, damnatur, n. 41. Quinque præcepta Ecclesia obligare sub culpa, certum est, d. 31. n. 3. Qui labitur in mortale, non tenetur ex lege charitatis, vel iustitiæ, eligere medium iustificationis, d. 6. n. 48. Tenetur vero ex lege cavendi contingentiam suæ damnationis, n. 52.

Princeps.

Quid possit in dubio circa valorem cõtractus? d. 2. à n. 591. Potest decernere pro

valore, n. 593. Imperanti subditus parère tenetur, in dubio invincibili, n. 594. Et circa probabiliter licitum, n. 599. Vide *Index*.

Privilegium.

Non dat iurisdictionem privilegium vivæ vocis oraculo concessum, d. 2. n. 315. Mendicantibus concessa revocabilia sunt, n. 335. Ex contractu lucrativo orta sunt irrevocabilia, n. 353. Etiam remuneratoria sunt ex se irrevocabilia, nisi utilitas publica aliud postulet, n. 356. Tunc non egent cõpensatione, n. 365. Quoddam privilegium concessum Augustinianis, n. 380. Extenditur improbabiler, n. 384.

Probabilitas.

Probabilitas practica, & speculativa, d. 21 n. 54. Non valet à secũda ad primam, d. 22 n. 1. Tenuis probabilitas, d. 4. n. 2. In vrgentissimâ necessitate est licitè eligibilis, n. 50. Vide *Propositio*.

Propositio.

Scandalosa quæ sit? d. 1. n. 147. Omnis propositio scandalosa in materia morum est non probabilis, n. 158. Est certõ falsa, n. 160. Propositio ex qua evidenter inferitur propositio damnata, est certo falsa, n. 165. Tenuiter probabilis non est materialiter minus probabilis, d. 4. n. 3. Neque probabiliter probabilis, n. 10. 17. Est ea, de cuius probabilitate meritõ à pluribus dubitatur, n. 34. Erronea quæ sit, d. 1. n. 136. Quæ errori proxima, n. 157. Quando valeat à propositione speculativa ad practicam, d. 23 n. 27. Propositio probabilis potest amittere suam probabilitatem, d. 1. n. 71. Etiam intrinsecam, n. 72. & n. 79. Propositio antiquata, d. 1. n. 264.

R.

Regulares.

Privilegium concessum Augustinianis ad dispensandum in impedimento occulto, in 1. & 2. gradu, d. 2. n. 380. Improbabiler extenditur, n. 384. vide *Approbatio*. Prælati regularis potest præcipere actum internum contentum in Regula, d. 34. n. 33. & 43. Regulares, vi Bullæ, posse absolvi a retervatis, plures docuere, d. 2. n. 178. Est improbabiler, à n. 188. In Religionum approbatio.

batione non posse errare Pontificem, certum est, d. 1. n. 16. Regularium privilegia sunt revocabilia de plenitudine potestatis, d. 2. n. 342.

Restitutio, vide Furtum, & Famuli.

Confulens damnum alteri illatum, tenetur ad restitutionem, d. 23. n. 120. Aliquando non tenetur, n. 124. Quotupliciter potest movere, n. 125. Non tenetur, qui revocat consilium simplex, n. 133. Si ostendit artificium inferendi damnum, licet revocet consilium, tenetur, n. 135. Tenetur etiam, si proposuit motivum vrgens, n. 137. Qui consultus ab imperito respondit, nõ teneri ad restitutionem: tenetur, nisi suum revocet consilium, n. 141. Secus, si revocet, n. 143. Qui magni ponderis intercessione sententiam obtinuit in præiudicium alterius, tenetur restituere, n. 146. Secus, si intercessionem revocet, vel declaret, n. 147. Qui inducit ad minus damnum, cum alter determinatus est inferre maius, licet operatur, n. 148. Nisi omninõ possit impedire damnificationem, n. 151. Homini determinato inferre maius damnum vni, non licet suadere vt minus damnum inferat alteri, n. 162. Nisi hic teneatur se huic subijcere pro alio, n. 164.

Restrictio mentalis.

Eius vñs olim vñs probabilis, d. 19. n. 1. Iam non licet, n. 12. Etiam sine iuramento, n. 13. Plures casus, in quibus videtur necessaria, a n. 14. Non damnatur amphibologia ex significatione vocum orta, n. 32. 35. Aut ex circumstantijs, n. 36. Aut in sensu metaphórico, n. 46. Aut cum responderetur ad mentem interrogantis, n. 48. Aut per circumlocutionem, n. 53. Vti vocibus materialiter sumptis, non approbatur, n. 52. Nil aliud damnatur, præter restrictionem mentalem, n. 88. & seq. Quo pacto potest respondere confessarius rogatus de peccato in confessione audito, n. 65. Aut Secretarius Inquisitionis, n. 70. Et alij, qui debent occultare veritatem, n. 67. & seq.

Reus.

Potest excusari a periurio, ne gabellam evidenter iniustam cogatur solvere, d. 19. n. 77. Reus criminis capitalis femiplenè probati non tenetur fateri, n. 81. vide *Honor.*

S.

Sacerdos.

Quilibet habet iurisdictionem ad venialia, d. 2. n. 409. Licet prohibeatur simplex Sacerdos absolvere a venialibus, n. 417. Non tamen aufertur illi iurisdictioni, n. 418.

Sacramentum.

Simulare administrationem Sacramentorum, ob metum vrgentem, non licet, d. 20. n. 14. vide *Simulatio*. Quo sensu sequenda sit opinio tutior circa valorem Sacramenti? d. 2. n. 1. Quæ sit tutior? n. 7. Exponens frustrationi Sacramentum (extra casum necessitatis) damnatur, n. 14. Vti opinione minus turã de valore, est contra reverentiã Sacramenti, n. 23. Recipiens Sacramentum, cum opinione minus probabili, relicta tutiore, graviter peccat, n. 28. Sacramentum validum, & informe, vide *Pœnitentia*.

Simonia.

Quid sit? d. 27. n. 3. Quotuplex, n. 6. Datur Simonia iuris humani, a n. 8. Simonia est permutare Beneficium sine auctoritate Prælati, n. 12. Dare temporale vt motivum pro spirituali, vel è contra, est Simonia, a n. 14. In Simonia non datur parvitas materiae, n. 21. Promittens se gratum fore, si non intendat dare temporale pro spirituali, Simoniacum nõ est, n. 65. Secus si intendat, n. 66. Est Simonia conventionalis, n. 67. Pactum dandi temporale pro spirituali, in compensationem gratuitam, est Simonia, a n. 43. Donatio gratuita facta collatori Beneficij, si sit prohibita ab Ecclesia, est Simonia, n. 74. Beneficium potest dari, & accipi propter finem intrinsecum sustentationis temporalis, n. 90. In actione virtutis respicere rem temporalem vt finem primarium, Simonia est, n. 99. Dare beneficium propter rem temporalem, vt finem secundarium, si id movet ad collationem, est Simonia: secus, si non movet, n. 99. & 105.

Simulatio.

Est duplex, d. 20. n. 2. Simulatio formalis est mendacium, n. 3. Secus, materialis, n. 4. In administratione Sacramenti utraque damnatur, n. 14. Et dare hostiam non consecratam pro consecratã, n. 26. Et proferre verba consecrationis sine animo con-

consecrandi, n. 37. Quid si proferantur alia verba? n. 42. Non licet proferre verba absolutionis sine intentione absolvendi, n. 49. In receptione Sacramenti simulatio virtualiter reprobatur, n. 65. Damnatur, peccitens simulans confessionem, vt confessarium sollicitet, n. 68. Qui accedit ad tractandum negotium, cum intentione decipiendi adstantes, mendacij reus est, n. 71. Absque ea intentione, non peccat, n. 73. Simulare Sanctitatem quando sit peccatum mortale, d. 18. n. 19.

T.

S. Thomas.
Explicatur, d. 8. n. 17. Defenditur, d. 10.

n. 5. & 15. Eius mens de potestate legis humanæ circa actus internos, d. 34. n. 21.

P. Thomas Sanchez.

Defenditur, d. 18. n. 9. & d. 23. n. 82.

V.

Vsura.

Eam esse illicitam, de Fide est, d. 25. n. 9. Est lucrum ex contractu mutui, n. 10. Si mutuo addatur alius contractus, non est vsura, n. 11. Exigere aliquid vltra sortem ratione pecuniæ præsentis, vsura est, n. 14. Etiam si sit titulo gratitudinis, n. 51. Obligare mutuatarium, vt merces mutuantis emat, vsura est, n. 59.



¶¶¶¶¶¶¶¶

LEC-